

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru marșalie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmand prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol Schuler București, strada Doamnei 23, etajul I.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Erou național.

Perdere, ce a suferit-o poporul românesc prin moartea Dr. I. Rațiu, s'a resimțit viu — cum am amintit — și în presă. Din vocile ziarelor am dat unele, ear' azi, drept încheiere, reproducem frum sul articol al valorosului nostru compatriot T. Raica, publicat în „Pravda” din Moscova.

Eată acest articol:

„Desert e tot ce vede sumețul ochiului sub soare și nu-i o fericire deplină pe pământ; Un vis e, ce-amăgește ființa muritoare, Din ora când se naște, și până la moartea.”

Andrei Mureșianu.

Mă întreb adesea cu groază: care este rostul acestei vieți? Și moartea îmi răspunde rîndind: *pământ ești și în pământ te vei reîntoarce!* Dumnezeu bun, dacă ții cu adevărat la creaturile mînilor tale, nu era oare de o mie de ori mai bine, să ne fi lăsat ca să rămănem pentru totdeauna *pămînt*? Căci e mare deznădejdea și sfîșietoare durerea, când ții că te-ai născut, numai ca... să mori. O! și dacă cel puțin „și-ar da fiecare seamă de nimonicia vieții sale, spre a nu o trăi în desert. Dar” cei mai mulți trăim, ca-și cum nici-o dată n'ar mai trebui să murim. Și numai când ne bate moartea la ușă, sau răpește din sinul nostru tot ce aveam răscump, vedem cu spaimă toată degerăticiunea vieții. Prea puțini sînt acei muritori *fericiți*, cari trăiesc pentru idealuri, sau cari își gîtu utilitatea pentru a îndulci traiul de-aproapelelui.

Unul dintre acești oameni fericiți a fost și în vîci neuitatul defunct Dr. Ioan Rațiu. Rousseau zice undeva, că omul a răpit bun din mîna lui Dumnezeu, dar „l-a corupt societatea. Dr. I. Rațiu a murit tot așa de bun și de inocent, precum a fost când s'a născut. Societatea n'a avut asupra lui nici o influență rea, pe când el a avut o enormă influență bună asupra ei. Dr. Rațiu a fost un om atât de superior, că nu numai n'a putut fi cucerit de mediul inconjurat, dar a creat el însuși în jurul său un nou și puternic mediu cuceritor. N'am cunoscut în viața mea un om mai bine înțeles de natură, care să întrunească, în persoana sa marcantă, atâtea calități strălucite. Nu există dar dumnezeu și vișitate omenească, pe care să nu le fi posedat omul acesta, în cel mai înalt grad. El era — cum zice Banul Văcărescu — „frumos și la fire și la simțire și la gândire”. Mai rar o podoabă de om și cu statură gigantică

a nemuritorului Rațiu. Doctor în drept și primul avocat al poporului român, faptele sale sînt tot atâtea mărgăritare prețioase pentru neamul, care a avut fericirea să-l dea naștere.

Dacă fiul cei aleși ai unui popor, care se născ, trăiește și mor pentru înălțarea neamului lor, se cheamă eroi naționali, Dr. Rațiu este un *erou național* în înțelesul cel mai sublim al cuvîntului. Un singur sentiment l'a înălțat sufletul: *dragostea nemărginită pentru neam*; o singură idee l'a stăpînit în toată viața sa: lupta pentru *libertatea națională*. La 1848 „și-a apărut neamul cu spada în mînă, ear' după ștergerea lăbăriei și intervenirea atîtor procese între nobili și țărani, Dr. Rațiu a luat în mînile sale viguroase cauza poporului român, alergînd dela o margine a Ardealului la ceaaltă, dela o instanță judecătorească la ceaaltă, numai și numai să scape pe bietul țeran român din ghimbele vampirilor afurisiți, cari de vechuri îi sugeau cu nespuse lăcomie sîngele lui generos. Nici sănătatea, nici jertfele materiale, nici primejdii nenumărate, la cari își epunea viața sa și a familiei sale, nu l-au putut împiedeca pe Dr. Rațiu, ca să-și facă întreaga sa datorie de Român.

Cînd poporul român a scăpat de lăbărie, rușinea veacului, cum o numea Iosif II, și a văzut Dr. Rațiu, că Ungurii, prin unirea Ardealului cu Ungaria, vor să-l aducă Românilor o nouă lăbărie pe cap, a luptat în dieta din Cluj, peste puterile lui, epunîndu-se să fie sfîșiat de Unguri, cînd a smuls din mîna Ungurului și a făcut praf propunerea de vînzare a Ardealului! Deși despotismul a triumfat și forța copleșit dreptul, Dr. Rațiu nu s'a descurajat și, cu toată extraordinara gravitate a împrejurărilor, a condus încă la multe biruințe morale pe iubitul său popor subjugat. Care Român nu va tresălta de bucurie și nu se va simți cuprins de o legitimă mîndrie națională, amintindu-și mărețele momente, cînd sepușugănarul Dr. Rațiu mergea la Viena, în fruntea celor 300 de voievozi, ca Leonida dela Termopile? Cine să nu fie cuprins de cea mai înaltă admirație, cînd vede pe acest Leonida român, că rămănea nelintit pe ruinele caselor sale dela Turda, aruncînd în fața justiției maghiare dela Cluj următoarea apostrofă în vîci memorabilă:

„Existența unui popor nu se discută, ci se afirmă. De aceea nu ne în gîd să venim înaintea d-voastră,

să dovedim, că avem dreptul la existență. Într-o asemenea chestiune nu ne putem apăra în fața d-voastră; nu putem decât să *acusăm* în fața lumii civilizate sistemul asupritor, care tînde să ne răpască, ceea ce un popor are mai scump: *legea și limba!* De aceea nu mai sîntem *aci acusați, sîntem acusători!*”

Da, așa vorbea Dr. Rațiu, și cînd îl vedea la fațete, credeai, că ai în fața ta un erou din epopeele antice, răstăcit în lumea noastră de miserie. Nici un act măreț, nici o mișcare națională n'au făcut Românilor dela 1848 încocoare, care să nu fi fost inspirată, condusă, sau evocată de marele defunct. Și cît entuziasm tineresc, ce natură leală, ce suflet sincer, cîtă lipsă de prefăcută diplomație găsim la omul acesta!

Dr. I. Rațiu a fost, cu drept cuvînt, viața tîner și ferocit: *sînter*, pentru că vîrsta sa înaintată nu l'a schimbat întru nimic din saur și castitatea dragostei sale celei mai fanatice de neam; *ferocit*, fiindcă a trăit pentru scumpul nostru ideal național, de a cărui realizare nu s'a îndoit un singur moment în viața. Doamne, mult am avea noi de învățat dela omul acesta, dela această istorie vie, noi cari în afară de stomach nu cunoaștem alt ideal, pe care să-l adorăm, nici alt D-zeu, cărui să ne închinăm!

Avea un cult pentru România-liberă și nu putea înțelege, că s'ar găsi între noi și *trădători* în cauza națională. Acest lucru nu-l putea intra în cap.

„Pentru-că — zicea dînsul — unui asemenea *degenerat* l'ar ajunge mustrarea propriu zisă conștiință spre a se simți cel mai nefericit om din lume!”

El, în curățenia conștiinței sale, nu-și putea închipui, că ar exista și oameni... *fără conștiință*.

Noi, cari te-am cîntat și admirat în viață, jurăm în pragul veciniei, că amintirea te sfîntă vom păstra-o neștersă în adăncul sufletelor noastre cernite: pînții te vor da ca model de virtute copilor lor, ear' poporul tău orfan, care atîzi te plînge cu amar, ca pe un bun părinte, mîne te va cînta dulce, ca pe eroul său străbun. Căci tu n'ai fost numai părinte sfîșuit, dar totodată și eroul făptuitor și suferitor al națiunii tale mult chinuite!

Dr. Ioan Rațiu.

— Estras din conferința ținută la Societatea istorică a studenților în literă din București la 1 Dec. 1902. de Al. T. Dumitrescu. —

Umbrele trecutului.

Politica de maghiarizare este esențială diplomatică a șovinismului maghiar.

Sintomele acestei pasiuni naționale vor determina frul evoluției sale.

Prima expresiune puternică a șovinismului, fu faimosul proiect din 1836, plămădit de politica lui Széchenyi, prin care se hotărî „că în toate școlile, ce se află pe teritoriul Ungariei, să se introducă limba ungurească drept limbă a instrucțiunii publice.”

Acest proiect se potrivea de minune cu vederile lui Kossuth, care striga „că nu va suferi nici acum, nici în seaculă saeculorum, ca într-o școală de sub coroana ungurească, să se predea învățătura într'altă limbă decît în cea ungurească.”

Scopul proiectului sîndea cătră gîndul renegatului demagog „că să topească toate naționalitățile Ungariei într-o națiune mare și tare ungurească.”

Topirea trebuia să se facă pentru ca Ungarii să nu piară, de aceea Weiss, capul partidei ultra maghiare din Ardeal, se abuciumă după un decret „ca în unele școli poporane să fie numai dascăli Unguri și prundit să învețe nu

Sibiu, 21 Dec. 1902.

Visita lui Lambsdorff. Ministrul de externe al Rusiei, contele Lambsdorff, va sosi Mercuri, în 24 l. c. în Belgrad, în 25 va fi în Nis, unde se află regele Alexandru și în 26 va sosi în capitala Bulgariei. De aici va pleca în 27 c. de-a dreptul la Viena.

Visitei lui Lambsdorff i-se atribuie o mare importanță, cu deosebire în ce privește situația din Balcani și relațiile economice-comerciale între Rusia și monarhia noastră. Presa europeană comentează viu însemnătatea acestei vizite. Urmărind chestia vom da și noi părerile unor ziare trunțate europene.

Procesul de presă al „Gazetei”. În girul persecuțiilor, de care ne învrednicește guvernul, ocupă loc și „Gazeta Transilvaniei”. Am amintit la timpul său, că în redacția feii s'a făcut perchișia pentru a se afla manuscrisul la doi articoli. În nrul de ieri „Gazeta Transilvaniei” face cunoscută astfel continuarea afacerii:

Redactorul ziarului nostru, d-nul Traian H. Pop, a fost înaintat la timpul său recurs în afacerea urmării articolelor publicate în nr. 192 și 193 ai „Gaz. Trans.” din a. c., pentru cari ni-s'a făcut și perchișie domiciliară. Camera de acuzare dela tribunalul din Tîrgu-Mureșului respingînd recursul, redactorului nostru i-s'a făcut cunoscut, că judele de instrucție a încheiat cercetarea și că actele le-a transpus în proces-verbal.

Bine mergem!!

Convocarea dietelor provinciale ale Austriei. Prin patentă împărătească au fost convocate dietele provinciale din Austria-infer. pe 19, Moravia pe 20, Austria-super, Goriza-Gradișca, Vorarlberg pe 22, Istria pe 27, Bohemia, Galiția, Salzburgia, Stîria și Silestia pe 29 Decemvrie.

În chestia pactului. Unele ziare maghiare anunță, că ministrul Széll Kálmán și Lukács László, ear' „Haz.” și Darányi I. și Láng L., au plecat ieri la Viena, ca să facă ultima încercare pentru încheierea pactului. Țeara întregă așteaptă cu încoadare în aceste

mai ungurește. El așteaptă votarea faimosului său proiect, după care în toată Transilvania avea să domineze, în timp de 10 ani, limba maghiară.

Pe cînd politica maghiară lovește fără milă existența națională, consistoriul dela Blaj răspunde cu energie că „națiunea română, nu numai peste 10 ani, dar” nici peste 10 secol, ba chiar niciodată nu se va fi îndatorată să asculte de o lege ca aceea, prin care i-se prepară *pieștea națională*.”

La 1848 suflarea revoluției dinspre apus aprinde flacăra, în jăratecul căreia Maghiarii credeau că vor topi lanțul Austriei.

Vatra Ungariei e prea mică și de aceea trag epuza spre Transilvania.

Ungurii propun unirea Ungariei cu Transilvania făcînd Românilor *făgădueli ademenitoare*.

Propunerea uniunii ajunge impuneră. Prin orașe și sate se fac propagande. Presa maghiară propune mijloace aspre în contra acelor, cari vor *îndrăzni să vorbească în contra uniunii*. S'agurile false cu inscripția: *Unire ori moarte* dinătră strigă „să se facă Ungarie și din Petric.”

Un stăvilă puternic se pune în calea acestui curent șovinist. 40000 de Români, strîngî în Câmpia-Libertății, proclamă națiunea, legându-se prin jurămînt sacru, că vor păstra fidelitate față de tron, patrie și față de poporul

momente critice rezultatele demersului lor. Premierul Széll, interelat în gedința deputatului Kossuth F., a chestia pactului de desuțelul Alotăi, în răspunsul că nevoceșul de până acum se poate aserie pretenșiunilor exagerate ale guvernului austriac. Ziarul „Hazánk” susținînd a avîi informații demne de credință afirmă, că nici ultimele pertractări nu vor duce la nici un rezultat, ceea ce ambele guverne vor anunța după feriile de Crăciun parlamentare.

Contrar acestor afirmațiuni „N. Fr. Pr.” ocupându-se în ultimul seu număr ou svonurile răspândite despre criza ministerială și căderea prim-ministrului Körber, susține pe baza informațiilor primite din cercurile politice că pactul se va încheia în zilele aceste.

Krieghammer și Pitreich. Foia oficială a armatei publică autograful M. Sale, prin care Krieghammer e absolvit de postul său, exprimându-l-se mulțumită pentru activitatea sa de 53 ani ca militar și de 9 ani ca ministru de războiu.

Prin un alt autograf apoi e numit ministrul de războiu al monarhiei locot. mareșal cav. Pitreich.

Enric Pitreich este de 61 de ani. Din anul 1896 funcționează ca locotitor de geș al statului major. Este decorat cu crucea de cavaler al ordinului leopoldin. În război n'a luat parte, dar' este recunoscut de o capacitate militară.

Din dietă. Cu prilegiul desbaterei petițiilor în gedința de Vineri a făcut Széll nouă enunțațiuni referitoare la schimbarea legii electorale. Orașul Pojon venise cu o petițiune, cerînd crearea unei nouă legi electorale. Deputatul Holló apriginește petițiunea, cu atât mai virtos, că multe municipii, deși loquite de naționalități, s'au alăturat ei, dovadă, că acestea nu sînt așa de periculoase. Széll dă expresia bucuriei, că nu se mai cere sufragiul universal. După ce-și face elogiul pentru lărgirea dreptului electoral prin admiterea la vot a restanțierilor de dare, continuă zicînd, că în chestiunea aceasta se întălesc interese de cea mai mare importanță pentru țeară: naționale, constituționale, politice și sociale. Pretutîndeuna a prezentat chestiunea aceasta greuță, ou atât mai virtos în o țeară, care nu e unitară din punct de vedere național. La întreruperile kossuthiștilor ripostează, că acesta e un fapt, care nu se poate delătura prin discuții. Reou-

român și că vor apăra națiunea română și legea și limba română. Jurămîntul se îndeplinește.

Această faptă e cea mai sublimă din câte au servit Românilor Transilvaniei în secolul al 19-lea.

Cu respect închinîndu-mă în fața sfîntelor umbre ale românismului din 1848, permiteți-mi, vă rog, să vă mărturisesc sincer tot ceea ce sufletul meu vînte, cînd se găsește înaintea măreței generații.

Pe cînd sufletul își deschide brațele și pornește pe aripile gîndului, să cuprînză bărbăția românească a apusei vremi, de odată să formează o aureolă a dorului de neam, care învîlue cu lăcomie întreaga manifestare a sufletului românesc din acea vreme.

Bucuria și înfrîntarea, victoria și moartea, suspinul mamelor, dulcele suris al pruncului și tot ce înțelege numai el, dorul de neam le învîlue în aureola sa.

Și ou cît le învîlue dorul mai mult, ou atât gîndul le cuprinde mai bine și ou atât sufletul le iubeste vînd a le păstra amintirea.

Cînd sufletul își oprește aripile gîndului său în mijlocul câmpiei primăvăratoce a activității naționale, atunci apar chipuri ale românismului din câmpia libertății.

Pe fruntea lor strălucesc cununa pururea verde și înflorită a naționalismului împodobită ou virtutea personală a fiecăruia.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Concertul dlui D. Popoviciu.

Di D. Popoviciu își are reputația sa de artist de prima ordine stabilită deja de mulțitor timp. Publicul capitalei mari l'a aplaudat de atâtea-ori și lumea musicală a aflat în septimentalul, artisticul și rarul interpret perfect al pielei „Erlkönig”, „Afrikanerin”, și al altor buodți clasice un valoros și indispensabil Tîrziu al operei dramatice.

Recunoscîndu-l și așteptîndu-l strălucităte ou înalta sa cultură musicală astfel, strălucitele succese ale dlui Popoviciu se restrîng asupra noastră, a poporului român din sinul cărui a ieșit. Dar' cum dl Popoviciu n'a debutat azi pentru prima oară, ci pe cîmpul artei musicale a secerat deja mulți lauri și, cum cea mai înaltă dovadă voace ome-nescă ou timpul încă este așupă cur-sului firesc al slăbirei, credeam că și vocea dlui Popoviciu să fi pierdut ceva din amplitudinea sa, din elasticitatea sa, ca să mă exprim așa.

Prima piesă, *Leoncavallo*, și pe rînd toate până la cea din urmă, „Afrikanerin”, din bogatul program al concertului d-sale ne-au convins, lăsându-ne înalta mulțumire sufletească, că vocea-i posedă tot ael timbru sonor, curat și

forte, fie în jocul ei de bas, fie în tre-cerile momentane în tenor și încă ou o puternică rezonanță de tremolo dulce.

Ne permițadune spațiu a ne es-prima asupra fiecărei piese din câte a cîntat, spre prefecta mulțumire a publicului, constatăm că dl Popoviciu este încă tot fericitul posesor al acelei admirabile voci neschimbate ce am auzit-o acum sînt zece ani.

Despre d-na Maria Crișan, care de sigur nu are pretenții de a ocupa un loc de frunte între recunoscuții nostri artiști și artiste, putem zice în deplină conștiință, că vocea d-sale și prestațiunile-i pe terenul muzicii l-au elup-tat un loc însemnat și totdeauna ou suoc-es susținut, precum s'a dovedit și aseară.

D-na M. Brots, cunoscută de alifai publicului de aici ca o pianistă foarte bună, acompianînd pe dl Popoviciu ne-a mai oferit rari plăcere să-i aprivim deose-bita zbilțitate ou care acordurile scoase prin tastele pianului urmăreau ou precl-siune și esactitate jocul vocii dlui Popoviciu. În mai multe piese, dar' mai ales în cîntarea recitativă din *Hochzeitslied* dl Popoviciu a putut afla în acompian-rea d-nei Minerva Brots concursul dorit.

Concertul a succes perfect; durere înusă că participarea publicului la concert a fost cam neperfectă: multe rin-duri goale.

E. P. R.

noapte, că actuala lege electorală e învechită și trebuie revizuită. Va trebui, poate, să se țină în considerare și modalitatea votării după comune. Așigură, că vrea reforma, fără de a grăbi însă.

În ședința de Sămbătă s'a plănușit, că la numirea noului ministru de războiu guvernul Ungariei a fost ignorat cu totul. Altfel grav men și în împrejurare, că ministrul de războiu nu știe ungurește, de aceea ar trebui numit, cel puțin alternativ, un Maghiar în postul acesta. Șeful răspunde, că numirea noului ministru de războiu s'a făcut pe cale constituțională. O interogație nostimă — așigurat s'a terminat între hohotele deputaților — a făcut Rákosi, care a întrebat la urmă, dacă știe Pittreish ungurește și dacă nu știe, în cât timp vrea să învețe limba maghiară...

O ședință formală se va mai ține mâine, la 12 ore pentru primirea unui nuntiu venit de la casa magnaților. Prima ședință meritorie după vacanțele Crăciunului va fi în 9 Ianuarie.

† Mihail Andreica.

Câmpeni, 19 Dec. 1902.

Dați ni-a fost, ca anul de față să fie un an de grea încercare pentru poporul român. Un săvârșit an de doliu. Abia ne întorsem de la mormântul rece al marelui luptător național Cr. Ioan Rațiu și lată moartea nemiloasă seceră încă o jertfă, un stilp puternic, un luptător aprig, care prin vitejia sa a ridicat neamul român la fapte glorioase, despre cari istoria în veci va vorbi — pe tribuna Mihail Andreica.

Pe acela, pe care o oaste întreagă nu l'a putut învinge; pe acela, de ale cărui fapte glorioase e legată existența unui popor întreg și pe acela, care în timpurile cele mai critice și-a pus viața în joc pentru salvarea tronului și a neamului său, — moartea, cu arma-i veni-nosă îl răpi dintre cei vii!

S'a stins viața viteazului luptător, a tribunului Mihail Andreica, memoria lui însă va rămâne neștearsă din inimile Românilor. Istoria va vorbi în veci de faptele lui glorioase.

Și a iubit neamul mai mult ca pe sine însuși. S'a luptat pentru el, nu numai cu cuvântul și condeiul, ci în faptă, cu sabia în mână. A dat destule dovezi despre iubirea sa de neam, de aceea pierderea noastră este neșus de mare și despărțirea de el ne cade greu.

Din viața lui Andreica.

Mihail Andreica s'a născut la 9 Nov. 1827 în Câmpeni, din părinți țărani. Dintre frații lui era cel mai robust, de aceea la nașterea sa primise semni-

Energiul Bărnăușu, integrul Papiu, priceputul Laurian, blândul și adevăratul păstor Șaguna, harnicul Gheorghe Barișu, dascălul Cipariu, iusitul Matiorescu, filantropul Moosonyi, vitejii Balint, Axente, Buteanu, cu toții lucrează la ogorul naționalismului românesc. Când apare și ael pruno duios și amărit al Terii-Românești, Nicolae Bălcescu, atunci gândul pornește spre chipul pururea înfuleștitului Bălcescu — dar' lacrimile însoțesc vederea. Bălcescu e prada prînă în vâlul uitării din care nu poate scăpa, pentru că peste vâlul uitării s'așterne altul și mai cumplit, ael al ingratitudinii.

Amărit de uitarea lui Bălcescu, nu mai pot privi senin pe falnicul fecior al munților, crescut în piatră — pentru a fi tare — a munților pentru a fi regele lor.

Nu-l pot privi temându-mă să-l găsesc frate de suferință cu frate sau de dor Bălcescu.

Legându-mi jalea de cântece, cum s'îi leagă Moșul sărăcia de jale, voi repeta plânsul Moșului de dorul Ianului:

Jale-i Doamne cui e jale,
Jale-i Doamne muntelui
De armele Ianului.

Legând speranța de cânteceul jalei îmi iau rămas bun de la marea generație de la 1848.

Din câmpul de oțelire al neamului, din bătrâna generație de la 1848 nu voi urmări decât pe tribuna lui Balint, pe neclintitul de o jumătate de veac al jurământului din Câmpia libertății, pe neamuritorul Ioan Rațiu.

Pentru a judeca și înțelege omul, trebuie să-l cunoaștem faptele.

(Va urma).

ficativul nume „Ursuș”. Școalele și-le-a început în Zlatna, le-a continuat în Alud și pe urmă la Sibiu susținut de către unchiul său, cancelist la tesaurariat.

Anii revoluției l-au aflat acasă, în comuna sa natală Câmpeni.

Când Hatvany, în 6 Maiu 1849 în țară cu o putere de 1400 soldați și 3 tunuri în Abrud, Mihail Andreica, nevoind să desarmeze, căzu în prisoare, ear în ziua următoare, Hatvany îl însoare să ducă o scrisoare lui Ianu în Câmpeni, prin care-l provoacă ca în decurs de 24 ore să depună armele și să capituleze. Andreica nu s'a mai întors cu răspunsul, precum îi poruncise Hatvany, ci în fruntea unei coloane a ocupat dealurile de către Roșia.

Despre vitejia și ținuta lui ca căpitan, les să urmeze aici raportul lui Avram Ianu:

„În 8 Maiu același an (1849) după amiază, — scrie Ianu — o trupă de 650 oameni atacă pe tribuna Andreica în pozițiunea sa; acesta însă respinsă atacul cu toată bărbăția și se aruncă cu toată puterea asupra vrăjmașului și-l aduce în disordine. O companie de a lui Hatvany în impresură de către poporul armat și măcelărit întreg; mulți înșurgenți se salvară prin fugă la Abrud, alți se ascunseră în mine; au fost însă căutați și apoi uciși; pușini însă au reușit ca după ce a înnoptat să rămână neafliți. Din acea trupă spartă un des-părțământ mai mare se readună încă de cu ziua la Roșia și începu a da foc la casele Românilor, spre ași răbuna în modul acesta pentru bătaia ce li s'a dat.

„În aceleași momente un despărțământ de lăncieri surprinse pe înșurgenți în aceasta ocupațiune. S'a început iarăși un măcel, care a durat până noaptea târziu. Cu ocaziunea aceasta orașul se aprinsă la mai multe locuri prin focul de puști și dintre casele acelor Maghiari, cari în ziua aceea și cea precedentă s'au fost distins prin răpiri, sprinderi și omoriri în contra Românilor, la unele le-au dat foc. Vrăjmașul perdă în acea luptă pe deal, în mine și în orașul Roșia vre-o 300 morți și mult mai pușini răniți. Români au avut un mort, și mai mulți răniți. La vederea acestora Hatvany veni într'atâtă furie, încât iarăși comanda să se impuște mai mulți Români în piața publică...

Despre victoria secerată de valorosul tribuna Mihail Andreica, în ziua de 9 Maiu 1849, asupra armatei lui Hatvany, zice același raport:

„Așa la ora fixată s'a început atacul cu coloana stângă. Valorosul tribuna Andreica s'a aruncat cu atâta celeritate pe vrăjmașul, încât în mai puțin de o oră l'a împins până pe dinaintea orașului. Acum tribuna se afla pe înălțime în fața Abrudului...

„Tribuna Andreica îmi ceru un tun, pentru că să tragă din deal asupra împrejurimii orașului. Totodată îmi arătă că după ce el a înaintat așa de departe, s'ar pute foarte ușor ca vrăjmașul să-l atace de la spate, dacă atacul nu se va întreprinde îndată cu trupa principală. Eu îi trimisei la moment tunul cerut, pe care îl îndreptă el însuși...

Tot în acel raport se zice într'alt loc:

„Toți comandanții de coloane și-au făcut datoria cu exactitate; ei au luptat mai peste tot în fruntea oamenilor lor și cu aceasta ei l-au încurajat și mai mult, deși fiecare fu al munților simția el însuși, că luptă pentru cele mai înalte bunuri pământești. Într-o zi s'a distins mai vitor tribuna Mihail Andreica...

Tot asemenea s'a distins Andreica și în celelalte lupte, când Hatvany, pentru a doua-ori venise în Abrud cu o trupă de 2800 și 4 tunuri.

Totmai ca Hatvany, tot așa de norocos a fost și br. Lupul Komény, care întră cu o armată de 7000 soldați în Abrud. Se poate deci constata, că Mihail Andreica a fost unul dintre cei mai valoroși căpitani din oastea lui Ianu.

După liniștirea revoluției când Majestatea Sa se decise a vizita Munții Apusei, Andreica îl primi în muntele „Găina” și îl însoți până la „Detunata”. Majestatea Sa îl numi „Der Kleine”, fiindcă era de statură mică și cu părul creț.

Pentru meritele sale glorioase, fu decorat din partea Majestății Sale cu crucea de aur, ear' din partea Țărului Nicolae I, cu medalia de argint, dar el nu le-a purtat nicăd, căci întodeauna accentua: „Nu pentru ca să-mi câștig mie lauri am luptat, ci pentru drepturile poporului român.

După luptele glorioase câștigate pentru salvarea tronului, văzând că pentru poporul român nu se face nici o îmbunătățire, amărît în sufletul său a refuzat orice ofițiu înalt, orice pensie dela guvern și s'a retras în comuna sa natală Câmpeni, ca să fie în totdeauna între aceia cu cari luptă dreaptă a luptat.

Când însă se făcea ceva mișcare națională pentru recăștigarea drepturilor Românilor, urmărea cu atențiune evenimentele; dovadă că la adânci bătrânețe, în anul 1902, se alătură la deputația de 900 Români înșorânați cu prezentarea Memorandului la Viena.

Înmormântarea.

În ultimele zile de suferințe decoperi celor mai de aproape a lui dorința de a nu i se face nici o manifestare la înmormântare. Așa Merouri, în 17 Decembrie n. a. o. pe la 1 oră p. m. s'a început serviciul divin în casa reșosului, celebrat de Romul Furdul, protopresbiter și parohul Nicolau Palade, ear' cântările funebrele le a executat corul meseriașilor din loc. Dintre coronele depuse pe sicriul reșosului, pe lângă cele familiare am remarcat cea dela familia Nicolesților din Albac Arada — strănepoți ai lui Horia cu panglică tricoloră și cu inscripția: „În semn de recunoștință. Tribunului Andreica”.

După săvârșirea serviciului cortegiul pleacă. În frunte preoții, corul meseriașilor, sicriul cu rămășițele defunctului purtat de 4 voinici, după care urmau membrii familiei, rudeniile și poporul din Câmpeni și satele de prin prejur. Deși timpul era foarte nefavorabil, totuși înțelegința din Certege, Bistra, Șohodol, Ponor, Vidre, Roșia, Albac și în special cea din Abrud s'a prezentat într'un număr destul de considerabil.

În biserică cuvântarea funebrelă a ținut o protopresbiterul Romul Furdul în care arată unele merite ale reșosului pentru neamul nostru, ear' la mormânt, parohul N. Palade prin cuvinte scurte, ia în numele reșosului rămas bun dela familie, rudeniile și poporul român.

Fără îndoială acul înălțător a fost vorbirea pătrunzătoare a d-lui Laureniu Pop, avocat în Abrud, care prin cuvinte alese și simțitoare arată sentimentele de durere și stimă cele are poporul român față de reșosul, după care între lacrimile celor prezenți coșciugul, care conținea rămășițele pământești scumpe ale unei nații întregi se așează în patul de veci, înrelele mormânt, nu departe de fostul seu coleg și frate de luptă tribuna Nicolau Corcheș.

În tot decursul drumului dela casa reșosului și până la groapă, în nemijlocită apropiere de coșciugul reșosului, cu lacrimi în ochi sta îngânduratul seu coleg de luptă tribuna Clemente Aiudeanu, de pe a cărui față putea-i cel durerea ce-l cuprinsese, când văzu despărțirea sa de soțul seu de luptă.

Dorel.

La situația economică.

II.

Tovărășile ocazionale pentru procurarea și vânzarea bucatelor — noi le contemplăm cam în chipul următor: În piețe, la oaze frunții de acolo s'ar grupa în jurul băncii românești, ce o au — la sale frunții de acolo s'ar grupa în jurul preotului, învătătorului sau al altui cărturar. Ar alcătui tovarășia pe temeiul unei declarații respective învoeli, în care să se fixeze punctele mai marcate din drepturile și datorințele tovarășilor, de pildă: suma cu cât contribuie fiecare (unul sau altul poate contribui și cu 2—3—5 părți). Felul de acuire a banilor (prin număr sau prin vre un accept, cambiu, escomptat la o bancă din apropiere). Designarea persoanelor conducătoare (president, mezinier, notar, controlor etc). Designarea magazinului și împărțirea profitului.

O astfel de întovășire se poate alcătui foarte repede și prin urmare poate veni cu ușurință în ajutorul țăranimii lipsite.

Cercul de activitate a unei astfel de întovășiri ocazionale și pe timp de câteva luni s'ar pute extinde la una sau mai multe piețe, la una sau mai multe comune. Grijă procurărilor de bucate s'ar pute rezolva foarte lesnicioasă.

De pildă întovășirea „Agricola” din Hunadoara (Vajdehunyad) cu drag ar lua obligamentul să liferaze ăstorfel de tovarășii bucatele necesare. Se înțelege, că pentru crățarea speselor împreunate

cu transportul, cantitatea minimă, ce ar pute lifera „Agricola”, ar fi 1 vagon (10.000 chigr. sau circa 630—650 ferdele a 20 litri). Tovărășia de ocazie și-ar da seama de cantitatea necesară, de pildă prin înscrierea cumpărătorilor cu cantitatea aproximativă și conform acestor prospecte ar face procurarea, deodată pentru întreg sezonul. Condițiile mai detaliate cu drag le ar comunica însoțirea „Agricola”. Se înțelege, că cu cât s'ar forma și s'ar adresa mai multe tovarășii ocazionale la „Agricola”, cu atât s'ar pute obține prețuri mai favorabile, căci i s'ar da „Agricola” posibilitatea să încheie cumpărături pentru un quant mai mare.

Ca toate aceste să se poată rezolvi mai cu scop și mai bine ar fi absolut necesar, ca tovarășii de care vorbim să se alcătuiască din vreme așa, că prin luna Ianuarie deja toate să și aibă contractate comanda pentru bucatele, cu-curzul de care au trebuință.

Și acum:

Pentru ca însoțirea „Agricola” să poată lua asupra și sarcina schițată mai sus și peste tot pentru ea această însoțire, brăzdătoare pe un teren nou și sperăm foarte fructifer, în primul rind ne adresăm acelor, care au subscris de jure (părți) la „Agricola” să bi-nevoiască a răspunde prețel quetelor subscrise și apoi ne adresăm marelui public românesc să spriginească intențiile „Agricole”, ceea ce fac dacă se vor înscrie cât mai mulți între membrii acestei însoțiri. O cotă costă 25 fl. și e de plată în 10 rate lunare.

Vasile C. Osvald,
directorul însoțirii „Agricola”.

† Dr. Ioan Rațiu.

Condolente.

Încheiăm ezi cu publicarea scrisorilor de condolență, trimise d-nei Rațiu din incidentul morții regretatului Dr. Rațiu, deși un mare teanc de scrisori vor rămâne nepublicate.

Din câte am publicat însă să vede, că Români din toate părțile și din toate straturile societății au simțit pierderea, ce a îndurat poporul român și că la doliul Românilor s'au asociat și mulți străini binevoitori.

Eată încă câteva scrisori de condolență:

București, 4 Dec. 1902.

Binevoții, vă rog, a crede că și inima mea este îndurerată de pierderea nereparabilă a iubitului d-voastre soț, frunțul între Români, Românul de temperament, neașul Ioan Rațiu.

Jertfirea sa și al binelui seu pentru neam, faptele sale mărețe, înnoie de nobila-i iubire de patrie, vitejia lui patriotică au creat epocă mândră în analele istoriei noastre și vor însufleși pe veci românimea la asemenea înălțătoare sentimente și fapte de așa însemnat interes național.

Nu sînt viteji numai acei, cari în timp de războiu înfruntă și se împietresă gioanțelor și asocșugului înfrătoarelor armă de oțel, ci și acei, cari înfruntă și îndură lupta cu bărbăție pentru binele și mândria neamului, persecuțiunile crude, răsunările orbe, torturile crunte ale vrăjmașului comin.

Fie țărina ugoară virtuosului, neclintitul și viteazului patriot: ear' dulcea-i amintire ne va rămâne în veci adînc tipărită în mintea și inima noastră pentru fala, mândria și proslavirea neamului românesc.

Pe lângă aceste sentimente de duioasă amintire și de intimă credință, am onoare de a vă ruga, mult respectabilă Doamnă, ca să binevoști a agree și omagiile mele de profund respect și devotament.

D. C. Butculescu,
comisarul secției române dela expoziția internațională din Atena

Iasi, Decembrie.

Vestea tristă a repausării scumpului d-voastre soț s'a răspândit în toate unghiurile românime, edrunicîndăcîno sufletele celor cu inimă românească. Și cum să nu se răspândească pretutindenea vestea despre acela, care, mai mult ca ori-care altul, s'a luptat eroic pentru fericirea și întărirea neamului românesc.

Nu vom uita nici odată pe Rațiu, a cărui inimă era plină de simțire românească; nu vom uita pe acela, care ne-a învățat a lupta, pe acela cărui

istoria îi va consacra pentru de-apurarea o pagină în amintirea numelui și a faptelor Sale. El n'a murit, trăiește și va trăi în mintea și sufletul celor ce simțesc românesc.

Îndurerată și mult estimată Doamnă!!! vă trimitem adăncile noastre păreri de rîu. Mîngăiați-vă cu aceea, că ați avut parte în viața scurtă și înălțătoare, de un tovarăș, care a luptat pentru binele românesc, atunci când se simțea nevoie, care n'a uitat că, pe lângă datoria de soț în familie, avea de împlinit o alta mai mare: de a fi soț nedisparțit al intereselor patriei.

„Fie-i țărina ugoară, fie-i memoria eternă”

Seminarul „Veniamin Costache”.

Au mai condolat d-nii C. N. Cărtari (București), I. Lințu (Caransebeș), d-na vîd. Leontina Roman (Sebeșul-său), Dr. Aurel Isac (Cluj), D-na L. Tell (București), d-na Iudita Secula (Arad), L. Iernea, prot. (Ciomocoz), C. Bougezzi (București), Ioan Petrio, prot. (Brașov), P. Rotariu, adv. (Timișoara), Dr. R. L. Crăciun (Karlshad), G. D. Horian (T. Măgurele), S. Dămbian, adv. (Brașov), Dr. Cuparescu (Viena), Banca „Vlădeasa”, (B. Huedin), Iulius V. E. Ioanovici, inv. (Hărău) etc. etc.

Parastas în Iasi.

Cum am anunțat, ieri s'a ținut în Iasi din partea secției Ligei culturale un parastas pentru reșosul Dr. Rațiu. Din acest incident s'a trimis d-nei Rațiu următoarea depeșă:

Iasi, 21 Dec. c.

Liga pentru unitatea culturală, împreună cu clerul, corpul didactic, studenții și cetățenii Iașului, celebrînd un parastas pentru odihna sufletului marelui Român Ioan Rațiu, vă asigură, doamnă, că memoria lui va rămâne neștearsă în sufletul nostru.

Comitetul.

Revistă esternă.

Peninsula-Balcenică.

Daneff, președintele consiliului de ministri, cerînd la sobranie votarea unui credit de 55.000 lei pentru a veni în ajutorul refugiaților macedoneni a zice: ar fi de sigur preferabil, ca refugiații să se întoarcă la căminele lor și guvernul bulgar lucrează de almin-trelea în acest sens; dar' din momentul ce refugiații se tem de a se reîntoarce în Macedonia, din cauza teroarei ce domnește acolo, ar fi, cred, neomenos de a-i repatria cu forța și de a nu le veni în ajutor în mijlocul unei ierne atî de riguroase. Primul ministru a mulțumit apoi prinsopei Bulgariei și societății slave de binefaceri pentru ajutoarele date refugiaților, comunicînd în același timp sobraniei, că Țarul a dăruit o sumă de 10.000 ruble în același scop. (Vii aplause). Creditul cerut a fost votat în unanimitate.

Autoritățile anunță, că imigrațiunea crește mereu pe toată linia frontieră. Situațiunea refugiaților este desperată.

Venezuela.

Representantul Francei a înmănat președintelui Castro o notă, în care reclamă plata datoriilor către Franța, pe baza convenției încheiate în Februarie trecut, în care s'a prevăzut prioritatea plății datoriilor franceze, cu dreptul de a se confiscă taxele.

Belgia a cerut dela Venezuela 350.000 de lire sterline, adeică vre-o opt milioane de lei.

Și Olanda a trimis în Venezuela vase de războiu.

Generalul Castro, președintele republicii Venezuela, a dat depline puteri ministrului Statelor-Unite, Bowen, de a da o soluțiune diferendelor dintre republică cu Germania, Anglia și Italia.

Se crede, că faza critică a conflictului a trecut.

Presa din Londra crede, că în curînd va avea loc arbitragiul. Arbitru va fi ales regele Osoar al Suediei. Anglia a declarat, că primește arbitragiul, cu garanție. Bancherul Seligman din New-York a declarat, că plătește toate datoriile Venezuelei, dacă Statele-Unite vor garanta împrumutul.

Știri merunde.

Pretendentul la tronul spaniol, Don Carlos, a renunțat în favoarea fiului seu Don Jaime.

Preșident al republicii Haiti a fost proclamat de către armata generalul Nord, cu toate că majoritatea adunării legislative s'a pronunțat pentru Senegus.

„BIHOREANA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții
Oradea-mare.

Capital social 600.000 coroane.

1. Primește bani spre fructificare pe lângă libele de depuneri, sau în cont curent și după banii depuși spre fructificare plătește interese de 5%.
2. Darea după interesele de depuneri o plătește institutul.
3. Acoardă împrumuturi simple țărănești pe obligațiuni cu cavenți (credite personale țărănești).
4. Escomptează cambii (polite), efecte și pretensiuni sigure către case publice cu scadențe fixe.
5. Acoardă împrumuturi pe lângă amanetare de efecte (lombard).
6. Acoardă credite cambiale și de cont-curent cu acoperire ipotecară, sau de altă natură.
7. Îngrijește afaceri economice și tot felul de afaceri de bancă.

Direcțiunea.

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges

Fabrica: strada Sărei nr. 37. Depozit: str. Căminului nr. 30.
Telefon 37. Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile
pentru

Salon • Refector • Dormitor

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.
Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericesti orientale:

fruntare, altare, străni, pictură bisericească etc. etc.

Mobilier pentru școli și aranjament intern pentru biserici nou.

Primește lucrări pentru edificii și montări pentru localuri,
hotele, cafenele, decorațiuni de tot felul etc.

Liferant al căilor ferate ungare.

841 6

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Erika și Iana, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

cu 9 ilustrații și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate siarile noastre au apărut în cuvinte elocvente aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n-a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Di Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ca intrădăvăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul nostru va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

Librăria W. Kraft.

Legea veterinară

atât de mult folosită de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și celor mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

(Leuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.

De
Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiuului.

Altoi de struguri

de calitate „usance“ și vițe de vile
nobile, europene, cu rădăcini și lăuți, cu
prețuri foarte reduse. Mii cu 90—100 fl.

În depozit: altai cu rădăcină
1.200.000 buc. altai în vițe plantate, cu
rădăcină 25.000 buc. altai verzi, lăuți
400.000 buc. vițe europene de doi ani
cu rădăcină 120.000 buc. vițe europene
de un an cu rădăcină 600.000 buc. vițe
lăuți europene de soi de vin și desert
500.000 buc.

Toate aceste sunt de soiul excelent
de vin și desert, rasă curată și se trimit
cu garanție completă. Dacă comanda
nu corespunde plătesc imediat porto po-
stal pentru tour și retour, precum și
banii trimiși de cumpărător. În modul
acesta fiecare se poate dovedi, pe spe-
sele mele, cu cele de lipsă și poate acasă la
el să se convingă despre ceea ce cumpără.

GARD VIU.

Răsăduri „Gleditschia“ și semințe.

Plantă de îngrădit care se desvol-
tează și are ghimpi foarte mari. E
unica plantă care ne poate da în puțin
ani un gard foarte bun, impenetrabil
atât de oameni și de vite, cât și de
iepurii cei mai mici. Moșii mari și mici,
comune muntoase, câmpii, curți, mae-
riști, grădini, cimiter etc. pot fi în mo-
dul acesta îngrădite odată pentru tot-
deauna, și gardul poate fi închis apoi cu
lăcăș. La fiecare comandă se alătură
o instrucțiune de plantare și manipu-
lare provăzută cu un desen. Pentru
orientare mai bună se trimit liste de
prețuri, frumos ilustrate, gratis și franco
și fără nici o silă de a cumpăra.

Răsăduri de nuci. De doi ani;
dau o recoltă
imensă, pentru-ce s'au și răspândit în tim-
tul din urmă aproape în toate economiile.

Adresa: 376 8—20

„Ermelléki Első Szőlőoltvány-Telep.“
Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

A apărut:

Călindarul Poporului

pe anul 1903.

Plecarea și sosirea trenurilor la Sibiu.

Trenurile pleacă dela Sibiu:

Dimineața:

- La 4 ore 33 min. la Tâlmăciu—Făgăraș, tren mixt.
- La 5 ore 30 min. Șelimer—Cisnădia, tren mixt.
- La 7 ore 41 min. Copșa — direcția Buda-
pesta și Predeal, tren mixt.
- La 7 ore 44 min. Sebeș—Vinț, Arad,
Budapesta (Alba-Iulia, Hunedoara, Petroșeni)
tren de persoane.

După prânz:

- La 1 oră 14 minute Tâlmăciu—Turnu-
Roșu—Căneni—București, tren de persoane.
- La 1 oră 5 min. Copșa (comunică numai
Marția și Vineria)
- La 2 ore Tâlmăciu—Turnu-Roșu—Fă-
găraș, tren mixt.
- La 2 ore 5 minute Sebeș—Vinț—Deva
(Hunedoara, Petroșeni).
- La 2 ore 15 minute Șelimer—Cisnădia,
tren mixt.
- La 4 ore 25 min. Copșa—Cluj—Buda-
pesta, tren de persoane.
- La 5 ore 5 min. Sebeș—Vinț—Arad—
Budapesta (Alba-Iulia, Petroșeni), tren mixt.
- La 8 ore 25 min. (seara) Șelimer—Cis-
nădia, tren mixt.
- La 10 ore 30 min. Copșa—Cluj—Buda-
pesta, Brașov—Predeal, tren de persoane.

Trenurile sosesc la Sibiu:

Dimineața:

- La 4 ore 12 min. dela Budapesta—Cluj,
Predeal, Brașov, (Copșa), tren de pers.
- La 6 ore 55 min. dela Budapesta, Arad,
Vinț, Sebeș (Hunedoara, Petroșeni) tren mixt.
- La 7 ore 04 min. dela Copșa (numai
Marția și Vineria).
- La 7 ore 10 min. dela Cisnădie—Șelimer;
tren mixt.
- La 7 ore 33 min. dela Făgăraș—Turnu-
roșu, Tâlmăciu, tren mixt.

După prânz:

- La 12 ore 40 min. dela Deva, Vinț Sebeș,
(Alba-Iulia, Hunedoara, Petroșeni), tren mixt.
- La 1 oră 04 min. dela Budapesta—Cluj;
Predeal—Brașov (Copșa); tren de persoane.
- La 3 ore 37 min. dela București, Căneni,
Turnu-Roșu, Tâlmăciu; tren de persoane.
- La 3 ore 55 min. dela Cisnădia—Șelimer;
tren mixt.
- La 8 ore 05 min. dela Budapesta, Arad,
Vinț, Sebeș (Alba-Iulia, Hunedoara), tren mixt.
- La 8 ore 57 m. dela Făgăraș—Tâlmăciu;
tren mixt.
- La 9 ore 15 min. dela Budapesta, Cluj,
Predeal—Brașov (Copșa), tren mixt.
- La 10 ore 09 m. dela Cisnădie—Șelimer.

PUBLIKAȚIUNE.

Prin aceasta se deschide

a XIII-a loterie de binefacere a statului reg. ung.

al cărei profit curat în urma prealabilei deciziuni a Majestății Sale apostolice c. și r. se va folosi în unsprezece (11) părți egale pentru următoarele scopuri filantropice de folos public: 1. Fondul ce se va înființa pe seama vânduvel și orfanilor de funcționari de stat lipsiți de mijloace. 2. spitalul Rudolf pentru Kézdi-Osorheiu și jur. 3. Reuniunea regnicolă a femeilor ungare. 4. Reuniunea femeilor „Fröbel“ din Budapesta. 5. Reuniunea Maria Dorothea din Budapesta. 6. Prima reuniune pentru copii de asil din Budapesta. 7. Mensa academică croată. 8. Reuniunea Ștefaniei pentru spitalul de copii din Budapesta. 9. Reuniunea regnicolă a diurniștilor. 10. Reuniunea policlinică din Budapesta. 11. Congregațiunea Maria din Budapesta.

Căștigurile totale statorite în număr de 7691 dau suma, conform planului de

căștig, de 365.000 cor. și anume:

1 câșt. princ. 150.000 cor. 2 câștiguri à 5000 cor. 50 câștiguri à 100 cor.

1 „ 50.000 „ 5 „ à 2000 „ 100 „ à 50 „

1 „ 20.000 „ 10 „ à 1000 „ 1000 „ à 20 „

1 „ 10.000 „ 20 „ à 500 „ 6500 „ à 10 „

Tragerea se va ține irevocabil în 30 Decembrie 1902.

Fiecare los costă 4 coroane.

Losuri se capătă: la direcțiunea loteriei r. u. din Budapesta (IX. Csepelrakpart, Zoltanitsgebäude) precum și la toate oficiile postale, perceptoriale, de vămi, de ponsare, saline, stațiuni de tren, trafici de tutun, zarafării și la toate colec. de loterii. Budapesta, la 1 Iulie 1902.

Direcțiunea loteriei reg. ung.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n toi
Frumosce ești cu nici un pot
Mai frumosec ești 'mi socot —
Ca mîntuă mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureaș. Povestea de Ioan Slavici, 12 cante-
tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Măslărușului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 10 bani.
3. O viață în viața lui I. T. Mera. Povestea de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Păpăruș. Povestea de I. T. Mera. Un
exemplar 16 bani.
5. Păpăruș și Tâmbă. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Prețuri anuale exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De R. Ispirescu,
colectat și tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teu legănat. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 12 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țărănilor români la moarte,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Erika și Iana. Povestea de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 16 bani.
10. Povestea lui Iana. Povestea de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 6 bani.
11. Erika și Iana. Povestea de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgostitul. Povestea de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 16 bani.
13. Măștișă de mamă. Legenda populară din giu-
ral Nădăușului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 12 bani.
14. Banișă de Sebeș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
15. Vinț și Cătrina. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tâmbăului de George Coșbuc.
Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
19. Căldăruș. Povestea de I. T. Mera. Un exem-
plar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgostit. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
21. Frică și frică. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
22. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
23. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
24. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
25. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
26. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
27. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
28. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
29. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
30. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
31. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
32. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
33. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
34. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
35. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
36. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
37. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
38. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
39. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
40. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
41. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
42. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
43. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
44. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
45. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
46. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
47. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
48. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
49. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
50. Căldăruș. Povestea de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.

Se află de vânzare în librăria W. Kraft în Sibiu.